
Codi de Bones Pràctiques de l'Escola de Doctorat de la UIB

Febrer de 2012

Taula de Continguts

Codi de Bones Pràctiques de l'Escola de Doctorat de la UIB 1

1. Introducció 1
2. Compromís de difusió i aplicació 2
3. Principis generals que regeixen l'activitat científica 2
4. Supervisió del personal investigador en formació 6
5. Projectes de recerca patrocinats per empreses o entitats amb ànim de lucre 7
6. Pràctiques de publicació, protecció i difusió 8
7. Autoria de treballs científics, publicacions i patents 9
8. Resolució de conflictes 10

Codi de Bones Pràctiques de l'Escola de Doctorat de la UIB

1. Introducció

El Codi de Bones Pràctiques (CBP) de l'Escola de Doctorat de la Universitat de les Illes Balears (EDUIB) és un conjunt de recomanacions i compromisos sobre la pràctica de l'activitat investigadora, destinats a afavorir la qualitat de la recerca que es realitza en el si de l'Escola, a preveure problemes d'integritat en el comportament dels seus membres i a afavorir un bon ambient en el treball i les relacions interpersonals entre els seus membres i amb la resta de la comunitat universitària.

El seu contingut és complementari al que ja disposa la normativa legal existent, i està basat en la Carta Europea de l'Investigador i altres documents de bones pràctiques científiques d'institucions públiques de recerca.

El present Codi de Bones Pràctiques constitueix un instrument col·lectiu d'autoregulació, aprovat pel Comitè de direcció de l'Escola i ratificat pel Consell de Direcció de la UIB i que està supervisat i posat al dia pel Comitè de Direcció de l'Escola.

L'EDUIB es va crear per Acord Normatiu 10041/2011 del Consell de Govern de dia 22 de novembre de 2011 (FOU 357 de 16 de desembre) i a ella estan adscrits els programes de doctorat que han aconseguit la Menció cap a l'Excel·lència que atorga el Ministeri d'Educació, segons es descriu en el citat Acord Normatiu, en el qual es recullen també la seva missió, visió, funcions i estructura.

A l'efecte d'aquest document, s'entén per membre de l'EDUIB tota aquella persona vinculada per la seva activitat a l'Escola. Això inclou: els doctorands matriculats en un programa de doctorat adscrit a l'EDUIB, el Personal d'Administració i Serveis que dona suport a l'Escola, els investigadors que participen als programes de doctorat adscrits a l'Escola, independentment de la seva possible vinculació professional i / o contractual amb la UIB, els representants de les empreses que tenen un conveni amb l'EDUIB i qualsevol altra persona que hi desenvolupi tasques formatives o de recerca, temporalment o de forma continuada.

2. Compromís de difusió i aplicació

El comitè de direcció de l'EDUIB i el director en el seu nom i representació, distribuirà un exemplar del present CBP a tot el personal de l'Escola i en facilitarà un exemplar, en el moment del seu ingrés, a qualsevol persona nova que s'hi incorpori.

L'EDUIB inclourà al seu web un enllaç al contingut del CBP vigent, per a la seva lliure consulta i disposició.

El CBP serà revisat pel Comitè de Direcció de l'Escola amb una periodicitat mínima d'un any, i sempre que les circumstàncies així ho aconsellin.

Les versions noves del CBP que resultin de la seva revisió, seran aprovades pel Comitè de Direcció i substituiran les versions prèvies que poguessin estar vigents.

El Comitè de Direcció de l'Escola vetllarà perquè els membres de l'Escola s'adhereixin al previst en el present CBP.

3. Principis generals que regeixen l'activitat científica

El món actual és incomprendible sense les aportacions de la ciència; tampoc és possible la vida quotidiana sense la utilització de productes tecnològics que ja formen part de la nostra existència. Totes les disciplines científiques, tant les relatives a les ciències naturals com les socials o les humanitats, han contribuït a l'avanç en el coneixement i el progrés de la vida material. No cal oblidar, no obstant això, que la ciència, com qualsevol altra activitat de l'ésser humà, ha d'estar sotmesa a principis ètics, gràcies als quals arriba a la seva dignitat d'acció específicament humana. Aquests principis inspiren aquest Codi de Bones Pràctiques, per a què l'activitat científica en l'EDUIB propiciï la comprensió del món i la millora de la qualitat de vida de la humanitat.

1. Llibertat de recerca. El primer d'aquests principis és el reconeixement de l'ésser humà com a subjecte lliure i autònom de la recerca. Això significa que els interessos de la ciència no han de prevaler sobre els de l'ésser humà, és a dir, que la ciència està al servei del bé comú i no a l'inrevés, també, que els científics i els qui dissenyen les polítiques científiques estan obligats a justificar moralment els seus objectius i prioritats.

Els investigadors han de centrar la seva labor en el bé de la humanitat i l'expansió de les fronteres del coneixement científic, al mateix temps que gaudeixen de la llibertat de

pensament i d'expressió, així com de la llibertat per determinar els mètodes de resolució de problemes, dins del marc de les pràctiques i principis ètics reconeguts.

Això no obstant, els investigadors han d'admetre possibles limitacions en aquestes llibertats derivades de determinades circumstàncies de la pròpia recerca (ex: activitats de supervisió, orientació o gestió), de limitacions operatives, com poden ser raons pressupostàries o d'infraestructures, o de raons de protecció de la propietat intel·lectual, especialment en el sector industrial.

2. Principis ètics. Els investigadors han d'observar les pràctiques ètiques reconegudes i els principis ètics fonamentals corresponents a les seves disciplines, així com les normes ètiques recollides en diversos codis deontològics nacionals, sectorials o institucionals.

De manera particular, això implica el respecte a la dignitat de l'ésser humà, en particular quan és objecte d'experimentació. Sempre que estiguin en joc la salut i els drets, haurà de comptar amb el seu consentiment, que serà lliurement concedit, amb informació sobre els riscos i possibles conseqüències que puguin comportar un mal ús o un ús equivocat de la ciència sobre la seva persona.

També implica el reconeixement que no s'han de promoure, ni en el camp de les ciències naturals ni en el de les ciències socials o les humanitats, recerques que atemptin contra la salut o la dignitat de l'ésser humà, tals com, entre unes altres, les referides a la justificació del racisme, la negació de l'holocaust o l'apologia del terrorisme. Encara que el científic i la institució no siguin directament responsables de l'ús que pugués fer-se dels coneixements

que aporten al patrimoni comú, evitaran involucrar-se en projectes i en la difusió d'informació quan se sospiti puguin tenir, o tinguin, una alta probabilitat de ser utilitzats amb finalitats inconvenients.

De la mateixa manera, els investigadors han de respectar els principis d'igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes en els processos de planificació, execució i desenvolupament de les seves recerques, i vetllar per l'eliminació d'estereotips i barreres que impliquin la pervivència de qualsevol tipus de desigualtat entre homes i dones.

3. Responsabilitat. El tercer principi és l'assumpció de responsabilitats en l'exercici de l'activitat científica. El científic és responsable davant l'ésser humà els drets del qual són sempre inviolables. És responsable, també, cap als organismes vius i cap al medi ambient; ha d'evitar el sofriment innecessari dels primers i vetllar per la integritat i funcionament idoni del sistema Terra. Les generacions presents són responsables, davant les generacions futures, del món que deixarem, per aquest motiu els científics han de fomentar, de manera especial, la reflexió ètica per a què les extraordinàries possibilitats derivades de la recerca científica contribueixin a millorar les condicions de vida en el futur, i no al la seva deterioració.

L'exercici de la responsabilitat implica també que els investigadors han de fer tot el que sigui possible perquè la seva cerca sigui rellevant i no en dupliqui d'una altra realitzada prèviament per uns altres.

Cal evitar tot tipus de plagi i respectar el principi de la propietat intel·lectual o de la propietat conjunta de dades quan la recerca es realitzi en col·laboració amb supervisors i / o d'altres investigadors.

En el cas de delegar algun aspecte del seu treball, els investigadors han de vetllar perquè la persona en qui es delega estigui capacitada per dur a terme la tasca encomanada.

4. Transparència. El quart principi suposa l'acceptació que la recerca ha de ser transparent. El científic ha d'estar sempre disposat a donar raó del seu treball, ja que reconeix, d'una banda, la importància de l'opinió dels seus parells per a la valoració dels seus descobriments i, per una altra, l'impacte social de l'activitat científica.

Els investigadors de tots els nivells, inclosos els investigadors en formació, han de ser conscients del seu deure de retre comptes davant els organismes públics o privats que els contracten o subvencionen i en general, davant la societat, i són responsables de l'ús eficient dels fons posats a la seva disposició, per la qual cosa han d'observar els principis de gestió financera correcta, transparent i eficaç.

5. Obligacions contractuals i jurídiques. Els investigadors de tots els nivells, inclosos els investigadors en formació, han de conèixer la normativa que regeix les condicions de formació i / o treball. Això inclou la normativa sobre els drets de propietat intel·lectual i les exigències de les possibles entitats patrocinadores o finançadores, amb independència de la naturalesa del contracte.

6. Seguretat i protecció. Els investigadors de tots els nivells, inclosos els investigadors en formació, han d'adoptar en tot moment pràctiques de treball segures, d'acord amb la legislació nacional, inclosa l'adopció de les precaucions necessàries en matèria de salut i seguretat i de recuperació d'accidents informàtics. També han de conèixer les exigències legals vigents en matèria de protecció de dades i confidencialitat, i adoptar les mesures necessàries per complir-los en tot moment.

7. Difusió i explotació dels resultats. Atès que la recerca busca l'expansió de les fronteres del coneixement i el bé de la humanitat, la difusió i explotació dels resultats que es derivin de l'activitat investigadora és un deure i una part irrenunciable d'aquesta activitat, així, i de manera general, els investigadors han de vetllar per que els resultats de la seva recerca es difonguin i aprofitin mitjançant, per exemple, la publicació d'articles, l'emissió de comunicats, i la seva transferència a altres contextos de recerca o, si escau, al sector productiu incloent la seva comercialització.

Del que s'ha dit es desprèn la necessitat de que l'activitat científica estigui sotmesa a les bones pràctiques. El científic està obligat a ajustar la seva activitat als principis ètics anteriorment esmentats. Les bones pràctiques afecten al procediment i als resultats de la recerca. El desenvolupament actual de la ciència requereix un treball en equip, recursos humans i materials, infraestructures comunes i una gestió de projectes i programes en els quals cada investigador té cometes i responsabilitats definides. Per això no són suficients per a una bona pràctica científica l'honestat del científic, la seva vocació o la pròpia iniciativa. Respectant sempre el valor de la llibertat i de la creativitat individual, l'exigència i l'acceptació d'unes normes de bones pràctiques han de quedar explícites en el compromís contractual de l'investigador amb la institució en la qual desenvolupa la seva tasca i amb la societat que la promou.

4. Supervisió del personal investigador en formació

1. Assignació d'un tutor o tutora. Tota persona matriculada en un programa de doctorat adscrit a l'Escola o vinculada a l'EDUIB mitjançant contracte, beca o conveni amb la finalitat d'adquirir algun tipus de formació relacionada amb l'activitat investigadora (doctorant, tècnic de suport a la recerca, estudiants de grau que realitzin tasques d'iniciació a la recerca, doctorands d'altres universitats que realitzin estades de recerca, postdocs, etc.), tindrà assignat un tutor o tutora.

2. Responsabilitats del tutor. De manera general, el tutor aconsella i guia a la persona en formació al seu càrrec i vetlla perquè es compleixin les expectatives formatives d'acord amb els propòsits inicials en el temps previst, i és l'interlocutor amb els òrgans direcció de l'Escola. En el cas dels doctorands, les responsabilitats del tutor són les que s'especifiquen a l'Acord Normatiu 10208 de 17 de febrer pel qual s'aprova el reglament dels ensenyaments universitaris de doctorat en la UIB (FOU 361 de 2 de març), sense perjudici de les responsabilitats que corresponen al director de tesi, i que vénen descrites en l'esmentat Acord Normatiu.

3. Obligacions del tutor. De manera genèrica s'entén que són obligacions específiques del tutor, compartides, si escau, amb el director de tesi: a) interaccionar personalment i de forma regular amb el personal en formació al seu càrrec per supervisar el procés formatiu, b) propiciar la celebració de reunions periòdiques per discutir l'avanç en les tasques pròpies del personal al seu càrrec i contribuir a la seva actualització científica i metodològica, c) vetllar per les condicions de treball del personal en formació, així com per a la seva adequada preparació en matèria de prevenció de riscos laborals; d) actualitzar al personal en formació en relació amb les normes legals existents que afecten a la pràctica científica.

4. Drets i deures del personal en formació. El personal en formació té drets i deures diferents als de la resta de persones vinculades contractualment amb l'Escola. El tutor i, si escau, el director de tesi, ha de ser especialment diligent amb el personal científic en formació evitant que s'impliqui en tasques alienes a la seva formació. De manera general s'entén que són obligacions del personal en formació: a) mantenir una relació estructurada i regular amb els seus tutors i, si escau, directors de tesis, b) mantenir un registre actualitzat de tots els resultats i troballes en les seves tasques. En el cas dels doctorands aquest registre s'implementa mitjançant el Document d'Activitats del Doctorant al qual fa referència l'Acord Normatiu 10208/2012 de 17 de febrer, pel qual s'aprova el reglament dels ensenyaments universitaris de doctorat en la UIB (FOU 361 de 2 de març), c) presentar regularment els avanços en el seu treball a través d'informes i / o seminaris dirigits a les persones vinculades a les àrees en què es desenvolupa la seva activitat; d) implicar-se activament en el seu procés formatiu mitjançant l'assistència a seminaris, cursos, etc., que es puguin desenvolupar en el si de l'Escola, així com a congressos i reunions científiques dins de l'àmbit en el qual desenvolupen la seva activitat.

5. Projectes de recerca patrocinats per empreses o entitats amb ànim de lucre

1. Transparència i primacia d'interessos. En l'intercanvi o transferència de coneixement i tecnologia amb entitats privades, és necessari que prevalgui sempre l'interès públic, de tal manera que els acords han de fer-se amb total transparència. A més, l'EDUIB establirà les demarcacions necessàries per protegir la llibertat intel·lectual dels seus investigadors, evitar compromisos de confidencialitat desproporcionats o restriccions injustificades en la publicació dels resultats obtinguts.

2. Drets de propietat industrial. Quan el personal investigador que participa en un projecte promogut per la indústria contribueixi essencialment en el seu disseny i execució, s'establiran els acords necessaris amb l'entitat promotora per a compartir la corresponent propietat industrial i intel·lectual.

3. Drets relatius de propietat intel·lectual. Quan el grup de recerca ofereixi un servei tècnic, o el personal investigador participi exclusivament en la recollida de dades d'un projecte desenvolupat per tercers, les condicions de comunicació i publicació dels

resultats obtinguts s'establiran de mutu acord amb l'entitat promotora, sempre tenint en compte els preceptes previstos en l'apartat sobre pràctiques de publicació, protecció i difusió.

4. Protocol de contraprestacions econòmiques. Tots els acords adoptats entre l'entitat patrocinadora i l'EDUIB com a representant de la persona o persones responsables de la recerca, quedaran recollits en el corresponent conveni (o convenis). El conveni inclourà necessàriament tot allò que faci referència a les contraprestacions econòmiques en relació directa o indirecta amb la recerca. Aquests pactes seran accessibles als organismes, comitès i persones amb responsabilitats sobre l'assumpte pactat.

6. Pràctiques de publicació, protecció i difusió

1. Publicació en revistes arbitrades. D'acord amb el punt 2.7 d'aquest CBP, els investigadors vetllaran per donar a conèixer els resultats de la seva labor a través, d'entre d'altres, de la publicació d'articles en revistes especialitzades de l'àmbit temàtic en què es desenvolupi la recerca. Els resultats de la recerca científica, a qualsevol àrea, han de ser sempre objecte d'escrutini per part d'homòlegs. En aquest sentit, la publicació dels resultats en revistes o altres mitjans amb "peer review" és una part ineludible del propi protocol de recerca. En la mesura del possible, es buscarà publicar els resultats de la recerca en revistes indexades d'àmbit internacional, i d'índex d'impacte elevat.

2. Protecció de resultats amb possible interès comercial. Si els resultats obtinguts en una recerca poden conduir a invencions o aplicacions potencialment susceptibles de ser protegides pel seu interès comercial, la persona responsable del projecte de recerca té l'obligació de comunicar-ho a l'adreça de l'EDUIB i gestionar la publicació dels resultats en revistes científiques tenint en compte aquesta possibilitat.

3. Resultats sense publicar. La no publicació dels resultats d'una recerca o la seva demora exagerada pot constituir una falta greu per malversació de recursos. La publicació de resultats d'estudis en els quals hagin participat persones com a subjectes d'experimentació, constitueix un imperatiu ètic.

4. Publicació fragmentada. No és acceptable la publicació fragmentada d'una recerca unitària. La fragmentació només està justificada per raons d'extensió.

5. Publicació repetida. La publicació duplicada o redundant es considera una pràctica inacceptable.

6. Referències bibliogràfiques a tercers. Tant en publicacions com en expedients de patents o models d'utilitat, és necessari incloure la referència de tots aquells treballs directament relacionats amb la recerca i, al mateix temps, evitar les referències injustificades o honorífiques. La referència a treballs de tercers ha de ser suficientment reconeixedora del mèrit d'aquests.

7. Agraïments. L'apartat "agraïments" d'una publicació ha de ser estricte. Les persones o institucions al·ludides tenen el dret a declinar el seu esment. Algunes revistes exigeixen que es disposi de l'autorització per escrit d'aquelles persones que han d'aparèixer en els agraïments. La mateixa pràctica és aplicable a les mencions referides com a "comunicació personal".

8. Crèdits institucionals i ajudes. Tant en comunicacions a congressos, o un altre tipus de presentacions prèvies, com en la publicació definitiva dels resultats de la recerca, cal declarar explícitament: a) les institucions o els centres als quals pertanyen o pertanyien

les persones autores i el lloc on s'ha realitzat la recerca, i b) el detall de les subvencions, ajudes o patrocinis econòmics rebuts.

9. Compromís amb la societat i presentació en mitjans de comunicació. Els investigadors han de vetllar per a que les seves activitats de recerca es donin a conèixer a la societat en general, millorant així la comprensió de la ciència per part del públic. Així doncs, la presentació de resultats a través dels mitjans de comunicació ha d'incloure sempre una explicació de caràcter divulgatiu o una part de la presentació adaptada a públics no especialitzats. En aquest tipus de presentacions públiques el nom dels autors ha d'anar sempre associat al de les seves institucions i, sempre que sigui possible, s'esmentaran les subvencions i ajudes rebudes.

10. Presentació prematura als mitjans. No es considera acceptable la comunicació i difusió dels resultats d'una recerca als mitjans de comunicació de masses abans del seu escrutini per homòlegs ("peer review"), és a dir, abans de la seva acceptació per ser publicats o presentats en determinat tipus de congressos.

11. Ús de les publicacions a l'efecte d'avaluació. En aquelles avaluacions personals o col·lectives de persones en les quals s'analitzen les publicacions científiques, a l'efecte de promoció o de qualsevol recompensa, l'avaluació es basarà sempre en la qualitat i en la potencial rellevància de la producció científica, i no simplement en el seu nombre.

7. Autoria de treballs científics, publicacions i patents

1. Condició d'autor. La condició d'autor/a no depèn del fet de pertànyer a una professió o posició jeràrquica determinada, ni al caràcter de la relació laboral, sinó al tipus de contribució en la recerca.

Per tenir la condició plena d'autor/a de una publicació o patent, és necessari: a) haver contribuït de forma substancial al procés creatiu, és a dir, a la concepció i al disseny del mateix, o bé a l'anàlisi i la interpretació de les dades, b) haver contribuït a la preparació de les comunicacions, informes o publicacions resultants, i c) ser capaç de presentar detalladament la contribució personal en la recerca i de discutir els principals aspectes del conjunt de la cerca.

La mera participació en l'obtenció de recursos o en la recollida de dades com, per exemple, el subministrament de dades de rutina o la provisió de subjectes d'experimentació, no justifica necessàriament la condició d'autor/a, encara que és susceptible de ser reconeguda en l'apartat d'agraïments. En aquelles recerques en les quals estigui previst utilitzar mostres, anàlisis o dictàmens realitzats per tercers, convé establir prèviament un pla de comunicació i autoria, en el qual es tingui en compte la potencial contribució intel·lectual al projecte i qualsevol altra dimensió relativa als drets d'autoria.

La persona vinculada al grup de recerca que, per la seva posició jeràrquica o relació laboral, demani constar com a autor/a ex officio, viola la llibertat acadèmica i comet un acte d'injustícia, quan no d'abús d'autoritat. Inversament, l'omissió del nom de qualsevol persona que hagi fet provades contribucions segons els criteris expressats més amunt, suposa un acte d'apropiació indeguda de la propietat intel·lectual per part de la resta d'autors.

8. Resolució de conflictes

1. Conflictes entre persones vinculades a l'Escola. En cas que sorgeixin conflictes entre persones vinculades a l'Escola, s'aplicarà el procediment establert a aquest efecte.

2. No adhesió al CBP. En cas que es detecti algun comportament que no estigui d'acord amb el present CBP, el director de l'Escola intervindrà amb la persona o persones responsables per solucionar els problemes que puguin presentar-se.

Annex I

REFERÈNCIES NORMATIVES

A. L'experimentació en humans

Llei 14/2007, de 3 de juliol, de Recerca Biomèdica.

Llei 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida.

Reial decret 1301/2006, de 10 de novembre, pel qual s'estableixen les normes de qualitat i seguretat per a la donació, l'obtenció, l'avaluació, el processament, la preservació, l'emmagatzematge i la distribució de cèl·lules i teixits humans i s'aproven les normes de coordinació i funcionament per al seu ús en humans.

Reial decret 65/2006, de 30 de gener, pel qual s'estableixen requisits per a la importació i exportació de mostres biològiques.

Reial decret 223/2004, de 6 de febrer pel qual es regulen els assajos clínics amb medicaments.

Reial decret 120/2003, de 31 de gener, pel qual es regulen els requisits per a la realització d'experiències controlades, amb finalitats reproductives, de fecundació d'ovòcits o teixit ovàric prèviament congelats, relacionades amb les tècniques de reproducció humana assistida.

Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.

Llei 30/1979, de 27 d'octubre, sobre extracció i trasplantament d'òrgans.

Declaració d'Hèlsinki de l'Associació Mèdica Mundial (Principis ètics per a les recerques mèdiques en éssers humans).

Conveni del Consell d'Europa relatiu als drets humans i la biomedicina, ratificat per Espanya el 23 de juliol 1999.

Declaració Universal de la UNESCO sobre el genoma humà i els drets humans.

B. Ús d'animals d'experimentació

Llei 32/2007, de 7 de novembre, per a la cura dels animals en la seva explotació, transport, experimentació i sacrifici.

Reial decret 65/2006, de 30 de gener, pel qual s'estableixen requisits per a la importació i exportació de mostres biològiques.

Reial decret 1201/2005, de 10 d'octubre, sobre protecció dels animals utilitzats per a experimentació i altres finalitats científiques.

Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.

C. Protecció dels investigadors i de la resta de treballadors

Llei 7/2007 de 12 d'abril de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

Llei 54/2003, de 12 de desembre, de reforma del marc normatiu de la prevenció de riscos laborals.

Llei10/1998, de 21 d'abril, de Residus.

Reial decret 665/1997, de 12 de maig, sobre la protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a agents cancerígens durant el treball.

Reial decret 664/1997, de 12 de maig, sobre la protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics durant el treball o Guia tècnica per a l'avaluació i prevenció dels riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics.

Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

D. Protecció del medi ambient

Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat.

Llei 30/2006, de 26 de juliol, de Llavors de Viver i de Recursos filogenètics.

Reial decret 178/2004, de 31 de gener, pel qual s'aprova el Reglament general per al desenvolupament i execució de la Llei 9/2003, de 25 d'abril (Correcció d'errors, BOE 18-2-2004).

Llei 9/2003, de 25 d'abril, sobre la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament.

Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal.

Reial decret 58/2005, de 21 de gener, pel qual s'adopten mesures de protecció en la introducció i difusió d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i trànsit cap a països tercers.

Reial decret 39/1998, de 16 de gener, pel qual es modifica el RD401/1996.

Reial decret 401/1996, d'1 de març, pel qual s'estableixen les condicions d'introducció d'organismes nocius vegetals, productes vegetals i altres objectes, amb finalitats d'assaig, científics i per a la selecció de variants.

Conveni sobre la Diversitat Biològica - Protocol de Cartagena sobre seguretat de la Biotecnologia del Conveni sobre la Diversitat Biològica.

Tractat Internacional sobre els Recursos Fitogenètics per a l'Alimentació i l'Agricultura.

Tractat Mediambiental Antàrtic (Protocol de Madrid, BOE de 18 de febrer de 1998).

E. Protecció de dades de caràcter personal

Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

F. Altres textos legals

Constitució Espanyola de 1978.

Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes.

Reial decret 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual.

Llei 14/2011, d'1 de juny, de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació.

La legislació aplicable i normes de referència a dalt relacionades no constitueixen una llista definida i tancada, resultant d'aplicació qualsevol altre precepte legal o reglamentari que de forma significativa o tangencial pugui afectar al que es disposa en aquest Codi de Bones Pràctiques